

Que veritates sunt credēde

rum: nolle peritū tramitē ostēdere veritatē;
Alio modo querūt euasione aliqui dicen/
tes q̄ ille assertōes p̄nt exponi rationabili/
ter/ addēdo glosas aliq̄s/ sicut exponunt p̄/
positiōes morales de sacra scriptura/ vt il/
la maleficos nō patieris viuere/ q̄ genera/
liter intellecta esset falsa. Addūt p̄ reglā qd̄
nulla p̄positio dānanda est/ q̄ pōt trahi ad
bonū sensum. Sed illa respōtio cū sua ad/
ditione p̄nciosissima est/ z̄ p̄tra oēm ecclē/
siasticū ritū/ q̄ sic fundabāt se heretici/ pro/
ut vidimus in wicklef et buss/ qui dum v̄/
gebāt/ confugiebāt ad glosas. Unde pro/
positiōes vniuersales de sacra pagina p̄nt
et debēt aliter exponi/ q̄s p̄positiōes mgr̄i/
Johannis parui/ primo q̄ scriptura sacra
exponit suas regulas p̄ semetip̄as fm̄ di/
uersos passus scripture z̄ iuxta sacros do/
ctores. Ad sic aut̄ inuenit qd̄ magister Jo/
hannes parui se exposuerit/ imo pōt op̄/
positū p̄siderādo causas dicēdi. Secunda
q̄ scripture sacre debet talis reuerentia/ q̄
non licet eā esse falsam in aliquo sensu l̄rali
Non sic est de propositione predicti parui
vel alterius doctoris zc. **Finit**

¶ Sequitur declaratio

veritatū que credende sunt de necessita/
te salutis edita per eundem dominum can/
cellarium parisiensem.

D eclaratio cōpendiosa/ q̄ ve/
ritates sint de necessitate salu/
tis credende. que de sola pro/
babilitate tenēde. que de pie/
tate fidei reputande. et q̄ sint
impertinētes iudicāde. Et h̄
sub distinctione vel gradu septuplici. qui
ad quaternariū reducitur. Pro solutiōe dubi/
tatiōis. q̄ nup̄ mouebat i sermone de nati/
uitate br̄e virḡis marie p̄sideratiōe secūda

¶ Primus gradus

Primus gradus veritatū credendarū
est canon totius scripture sacre z̄ singulorū q̄
in ea l̄raliter asserta sūt. Sic videlicet q̄ nō
stat cū fide vt aliq̄s dissentiat p̄tinacit. ali/
cui p̄tēto in eadē scriptura. ad intellectū sp̄/
ritualē. q̄ est verē p̄prie sensus l̄ralis. Si
allegatio q̄rit sufficit illud. **Mat̄. v. Amē**
q̄ppe dico vob. Donec trāseat celū z̄ terra
iota vnū aut aper nō p̄teribit a lege donec
oia fiāt. **Sequit̄ Amē dico vob. Celū z̄ ter/
ra trāsibūt. v̄ba aut̄ mea nō trāsibūt.** **Consi**

stat aut̄ q̄ canō biblic. lex est dei p̄reuelati/
onē habita. cui⁹ assertiōes l̄rales innitun/
tur huic vnico l̄rali p̄ncipio. **Om̄e reuela/
tū a deo est ver. z̄ q̄ scriptura sacra diuinit⁹**
est a deo reuelata. sic q̄ in oī sua p̄te. est ver
bū dei qd̄ trāsire nō pōt. facit ad hoc disti.
ix. decreti capitulis. **Ego solis. Si ad sa/
cras. Et quis nesciat.**

¶ Secundus gradus

Secūdu gradus veritatū ab ecclēia de/
terminataz est. q̄ ab indubitata relatione
ap̄loz. p̄ successionē p̄tinuam deuenerunt
Est aut̄ hec ecclēie autoritas tāta. vt dicret
**Augu. Euāgelio nō credere. nisi me auto/
ritas ecclēie cōpelleret. Quāq̄ vicissim dici**
possit. ecclēie nō credere. si non autoritas sa/
cre scripture impelleret. Et ita diuersis respe/
ctib. autoritas v̄traq̄ mutuo se cōfirmat.

Attēdendū n̄ est. q̄ nō oīa q̄ tradit vel
tolerat ecclēia publice legēda. sunt de necessi/
tate salutis credēda. sic patebit ex q̄nto et ses/
pto gradib. veritatū. sed dūta rat illa q̄ sub/
diffinitiōe iudiciali tradit esse credēda. vt
opposita reprobanda p̄currēt vniuersali to/
rius ecclēie p̄sensu implicite vel explicite ve/
re vel interpretatiue.

¶ Tertius gradus

Tertius gradus est veritatū specialiter
aliq̄b. reuelataz. q̄ ab illis q̄b. reuelatio fa/
cta est. absq̄ vlla dubitatiōe credēde sunt.
Alioquin nō esset reuelatio. de cui⁹ ratiōe
est vt sit certa. Ceteri vero q̄b. nō est huius/
modi reuelatio facta nō obligant credere.
nisi p̄ miraculū vel scripturā sacrā. z̄ preci/
pue p̄ ecclēsiā def̄ certitudo. Sic enī iohes
baptista missione suā oñdit p̄ scripturā p̄/
pheticā. Et ap̄ls p̄pterea p̄tulit euāgelii su/
um qd̄ habuerat p̄ reuelationē cū petro et
alijs de ecclēia. nō q̄ dubitaret de illo euā/
gelio. peccasset enī. Nec dixisset etiā si an/
gel⁹ de celo aliō vob euāgelisauerit anathe/
ma sit. **Sz̄ idō p̄tulit euāgelium suū. vt ap/
probaret p̄ ecclēsiā ad credulitatē aliorū. et**
nō ad suā. q̄ dixit q̄ nihil sibi p̄tulerit pe/
trus z̄ ceteri. sz̄ dexteras dederūt cū cognō/
uissent gr̄am dei q̄ data erat sibi. **Dei/
muz triplex h̄mōi grad⁹ veritatū reducitur ad**
vnū scz̄ ad veritates q̄ credi debēt imediate
et explicite a deo reuelate esse.

¶ Quartus gradus

Quartus gradus continet veritates oēs et singulas q̄ concluduntur ex p̄missis veritatibus in consequētia certa in lumine fidei vel in euidēti lumine naturali quōuis nō in propria forma verborū illic habeant. Quē admodū ista veritas est de necessitate salutis tenēda. q̄ christus habuit neruos et venas. quōuis in scriptura sacra nō habeat in propria verborū forma. Et ita de similibus sine numero. qm̄ ista est euidēs consequētia nedū in lumine fidei sed in lumine naturali apud philosophos ip̄s fuit ver⁹ hō. ergo christus habuit neruos et venas. Propterea sine temeritate fidei vel discrimine fuerunt aliqui quēstiones fidei ad phos/paganos per christianos deducte. qz videre poterāt acuti philosophi. qd̄ ex p̄supposita lege nostra. licet ab eis non credita. consequenter esset dicendū in bona et euidēti consequētia. Et hic est secundus gradus principalis. primis tribus ad vnum reductis.

Quintus gradus

Rursus in quinto gradu q̄ tertius ē modo dicto reponuntur veritates ille q̄ ex veritatibus quadruplicis gradus aūdicti. vel aliq̄bus eaz deducuntur in consequētia tātummodo pbabili vel topica. Vel dū in antecedere ponit p̄positio q̄ ad fidē est impertinēs quōuis supponat esse vera. Dicit autē aristoteli. Illud est pbabile qd̄ oibus et maxime sapientibus vix apparet. nō autē illud qd̄ indoctis videt esse vix dicit pbabile quia stultoꝝ infinitus est numer⁹. Veritas autē omnino impertinēs ad fidē. illa sola dicitur q̄ nec in consequētia euidēti. nec in consequētia pbabili. neq̄ certa. sequit̄ v̄l repugnat. Porro dū p̄positio fidei apponit aliq̄ que nō est de fide. tūc totus qd̄ est vna copulatiua. non pōt simpliciter dici de fide. qz sequit̄ debilitatē partē. vt si in ea esset vna p̄tingēs. tota esset p̄tingēs quōuis cēnt multe necessarie. Dicit̄ nihilominus talis p̄positio ad cuius verificationē requiritur vna p̄positio non p̄tinēs ad fidē q̄ sapit̄ fidei. si sit vera. vel qd̄ sapit̄ heresim si sit falsa. Et sic pōt describi p̄positio sapiens heresim. Ex est p̄positio ex cuius concessione. coassumpto aliq̄ quod nō pōt rationaliter negari. sequit̄ heresim in fide vt si q̄s diceret q̄ b̄tis gregori⁹ non fuisset papa. qz supposito q̄ nō possint rationaliter negari historie dicētes ip̄m fuisse rite electū et

susceptum in papā. licet nō sint de fide. sequitur ista heresim. q̄ rite electus in papā non est nec fuit papa. Vñ nō est p̄positio ita catholica si sibi iungat aliq̄ impertinēs ad fidē. quin totū hoc cōplexū remaneat ad fidē impertinēs. Exemplum vt ista p̄positio. Biblia est falsa. est hereticalis. et si adderet q̄ biblia quā hēt iohānes est falsa. nō esset hereticalis de se. licet dici posset sape heresim. supponēdo q̄ iohes nō haberet bibliam nisi correctā. Postremo in casibus huius quāti gradus et terti sequētis. Verū est q̄ cause fidei referēde sunt ad papā v̄l sacz conciliū. si sup eas fieri debeat determinatio vel articulus artās oēs. Secus i alijs causis. q̄ tres p̄mos gradus et quartū respiciunt. nisi forte p̄ appellationem.

Sextus gradus

Demū in sexto gradu q̄ quart⁹ ē modo dicto. collocantur veritates ille q̄ tantūmodo faciunt ad nutriēdā vel fonēdā deuotiōis religiosam pietatē. q̄ si magis inducuntur ad inflāmandū affectū. q̄ ad instruēdū intellectū vbi pietas deuota magis aspiciat quē veritas certa. vbi h̄ vnus reprobat si adesset alferētis temeritas pusq̄ elucidaret alio modo ecclesiā vel rationē certā ip̄a v̄itas. Aut si supstitutionē. h̄ ē religionē supflūā. et vanā induceret. Vñ sicut dicit aristoteli. Nihil refert quedā falsa. pbabiliora eē quibusdā veris. Ita nihil refert. quedā falsa. pie credi. non q̄ ea ratio q̄ falsa sunt. vel si sciunt esse falsa credi p̄nt. p̄cul h̄ a pietate fidelium. Sed cadit existimatio. vel pia credulitas. nō super veritate vel falsitate. s̄ t̄m̄mō sup apparentia vel pbabilitate. Et h̄ vtiq̄ nō est periculosus vel falsus. qz stat de apparentia et pbabilitate dū falsitas vel v̄itas ignota est. Propterea sapientissime dicit hieronimus q̄ de talibus eligibili⁹ est pie dubitare. q̄ temere diffinire. Sic stat qd̄libet contradictoꝝ esse pbabile. et vñ stat cū altero. non in veritate s̄ i pbabilitate. Sic diuersis respectibus. vtrūq̄ contradictoꝝ credi pōt cū fidei pietate dū nō sit anim⁹ ab assertioe p̄tinaci alien⁹. Respicit autē iste gradus legēdas et miracula sc̄toꝝ. v̄itas patz. visiones deuotaz p̄sonaz recitatiōes et opinionēs sacroꝝ doctoꝝ q̄ oīa suscipit ecclā et legi p̄mittit nō q̄ determinet talia de necessitate salutis eē credēda. s̄ qz p̄ficiūt ad cōmouēdos affectus p̄ios fidelium. et in edificatiōe

Que veritates sunt credēde

ipoz. dū in talibus nihil de certitudine sci-
tur esse falsum. quōuis etiā nesciat illud certi-
tudinaliter esse verum quod oportet. nec
vt tale credendū proponit. Ita q̄ maḡ hic
attendit id q̄d pia recogitatioe fieri potuit:
q̄ illud q̄d factū est. Et hoc apud oratores
creberrimū reperit q̄ et alioz psonis dicunt
ea nō q̄ psonē dixerūt: sed q̄ dicere potuerūt:
sicut in legēda b̄tē Agnetis et beati Seba-
stiani et similibus continetur.

¶ Sequuntur alie pro-
positiones corollarie que particulari⁹ ma-
teriam elucidant.

Primum corollariū

¶ Falsum blasphemū et hereticū est asse-
re q̄ sensus l̄ralis sacre scripture sit aliquā
do falsus. patet ex dictis. in primo gradu et
qm̄ fm̄ augustinū. solūmodo pōt ex sensu
l̄rali sacre scripture. efficax argumentū su-
mi. Non autē esset efficax argumentū si sen-
sus l̄ralis nedū in dubiū. sed in falsum ver-
teret. At uero ppter concordantiā alioz
si videant aliter dixisse. dicimus. q̄ aliō est
litera. aliud est sensus l̄ralis. Vel q̄ de sen-
su l̄rali scripture sacre improprie locu-
ti sunt. Est enī sensus l̄ralis. vere et p̄p̄edi-
ctus ille quē sp̄s sanctus p̄cipaliter intē-
debat: et qui ex circūstantijs l̄re scripture sa-
cre trahi pōt et debz̄ sicut expositores sacri
fecerūt atq̄ docuerūt. Alioq̄n periret om-
nis soliditas probatōis a scripture sacra si
cut arguit Augustinus. ad hieronimum: et
habet̄ distin. ix. Si in aliq̄ sensu suo l̄rali
esset falsa: q̄ p̄p̄icū est q̄ falsum nihil p̄-
bat. et respōdens poterit semper dicere ad
antecedēs sumptū. de sensu l̄rali scripture.
q̄ sensus l̄ralis b̄n est falsus: et ita nihil pro-
bat. q̄ regula nō tradit ab aduersarijs quā
do est falsus et quando verus.

Secundū corollariū

¶ Falsum blasphemū et hereticū est asse-
rere. q̄ de notis p̄ experientiā vel de euide-
tibus p̄ rationē naturalē nō sit fides etiam
proprie dicta. Licet nō sic sub ratioe expe-
riētie. vel euidentie ratiois naturalis fides
habeat. sed alio respectu. innitēdo scz̄ diu-
ne reuelatiōi. put fides est ex auditu fidei p̄
verbū xp̄i. ad Ro. ix. Patet qm̄ p̄cepta de-
calogi. euidentia sunt in lumine naturali. et
ista. Deus est. Similiter q̄ roma fuerit vl-

hierlm̄ fuit notū est p̄ experientiā. Nec ni-
hilominus put nob̄ in scripture sacra tra-
dunt. tanq̄ approbata p̄ ecclesiā: sunt cer-
ta fide tenēda: qm̄ credulitas oim̄ tradito-
rū in sacra scripture innitit huic p̄ncipio so-
lū credito et naturaliter in euidentē. q̄ tota sa-
cra scripture a deo reuelata est. Remanet eni-
dēs totū sub hac credulitatis ratioe. Un-
consequēter inferri posset q̄ tot sunt arti-
culi fidei. q̄t sunt veritates p̄tēre in scripture
sacra. nisi forte fiat restrictio acceptio. arti-
culoz fidei. p̄ illis tm̄mō vitatibz̄ q̄ p̄tinēt
in simbolo aploz q̄ scz̄ de directo. et immes-
diatē respiciūt mysteriū glōse trinitatis et in-
carnatiōis b̄ndictesq̄uis eadē sit vtrobz̄
generalis. ratio credēdi. scz̄ diuina reuela-
tio. In tantū. q̄ sub hac ratione nō minus
alie credēde sint firmiter h̄ est absq̄ formi-
dine de opposito. p̄positiōes p̄tingētes de
futuro q̄ p̄positiōes necessarie. Sicut ap-
paret de ista. resurrectio mortuozum erit.

¶ Possent p̄sequēter inferri plurima. qua-
lis sit vel nō sit autoritas p̄dēdi articulos
fidei. et si possit fieri nouus articul⁹. Si p̄-
terea possit fieri p̄positio heretica de nō he-
retica. Si deniq̄ possit esse aliq̄s nescien-
ter hereticus. et ita de plurimis que breui-
tas iubet omittere.

Tercium corollariū

¶ Falsum blasphemū et hereticū est asse-
re q̄ p̄cepta decalogi nō sint de fide etiā p̄-
prie dicta quōuis reputari debeāt euidentia i-
lumine naturali. patet ex declaratiōe p̄missio-
rū. Un̄ Mat̄. v. Qui igit̄ soluerit vnū
de mandatis istis minimis. et docuerit sic
hoīes. minim⁹ vocabit̄ i regno celozū. Et
accipit̄ ly minim⁹ negatiue. i. null⁹. et ita se-
parat⁹ a regno celozū. quod est ecclesia et he-
reticus iudicāndus si se nolit corrigere.

Quartū corollariū

¶ Falsum blasphemū et hereticū est asse-
re q̄ assertōes oppositē p̄ceptis decalogi nō
sp̄ctēt ad fidē tanq̄ repugnātes fidei. Aut
q̄ nō sint iudicio fidei reprobande. Et q̄ in-
dices ordinarj. nō habeāt sup̄ his reprobande
di et p̄dēnādi facultatē. vbi notorie scādali-
sant. Patet ex p̄missis. Addito q̄ assertio
p̄positiōis ad vnā p̄tē notat fixā adhesionē
cū remotiōe pbabilitatis alteri⁹ p̄tis. Et h̄
falsis p̄positiōibz̄ sine manifesta temeritate
et p̄tinacia neq̄ fieri pōt. Primum co-

rollarium sequens ex quarto gradu qui secundus est si tres primi reducunt ad unum.

Primum corollarium.

Obligat aliquis, certa et explicita fide, tenere nullatenus dubitare et sub pena heresis, quod aliqua propositio vera est de qua alius potest ad tempus sine culpa dubitare. Et hoc specialiter in exemplo triplici potest ostendi, sicut in triplici propositione corollaria subsequitur.

Secundum corollarium.

Obligat aliquis utputa theologus exercitatus in scripturis sacris legendo et considerando eas, certa et explicita fide tenere et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota requisitus rationabiliter, si non pertinaciter dubitaret ut quod thobias habuerit canem, vel aaron barbam, vel archa testamenti de pilis caprarum coopturam. Dat enim circa hec regula quod dubius in fide infidelis est, quod intelligitur ubi dubitat aliquis illa que tenet explicita fide credere, sicut oportet in multis presertim in doctoribus et prelatibus.

Tertium corollarium

Obligat aliquis, utputa canonista exercitatus in determinationibus sancte ecclesie legendis et considerando eas, certa et explicita fide tenere, et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota, imo et theologus aliquis in casu requisitus rationabiliter si non pertinaciter dubitaret. Patet ut precedens. Et sic dicendum est de exercitatis in predicacionibus et narrationibus publicis nisi fidei, quibus etiam essent laici, quam ad plura explicita credenda tenent ceteris paribus que taliter vel aliter non instructi.

Quartum corollarium

Obligat aliquis, utputa doctus et exercitatus in logicalibus, moralibus et prudentialibus scienciis certa et explicita fide tenere et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota, vel sic non exercitatus, rationabiliter dum non sine pertinacia dubitaret. Ratio autem precedentium omnium una est, quod cui plures committitur ab eodem plus exigitur. Qui reputari debet una sequentia deducta ex scripturis sacris vni magno logico vel philosofo, vel theologo evidens vel certa esse quam aliquis idiota vel in exercitatus poterit ad tempus vel falsam vel solam probabilem et incertam reputare. Denique sequitur ex his omnibus quod iudicium et conclusioes fidei, licet autoritative spe-

ctet ad prelatos et doctores, spectare tamen potest ad alios que theologos delibatio, sicut et cognitio super his que fide respiciunt. Ita etiam ut ad laicos hoc posset extendi et plus aliquando que ad multos clericorum.

Primum corollarium

Rursus corollarium unum ex precedentibus. Et officio dignitatis episcopalis, tenet prelatus cognoscere, tenore preceptorum decalogi, nedum implicitate sed explicitate, presertim cum in consecratione sua profiteatur utrumque testamentum se scire, veteris et novi. Quod si nesciat vel dubitat ubi non est dubitandum, proinde reddat inexcusabiliter, attento quod de talibus princeps apostolorum dixit: parati dare satisfactionem, omni poscenti rationem de ea que in vobis est fide et spe. Unde etiam secundum iura humana, non admittit aliquis allegans ignorantiam in illis que ex officio suo, statu vel gradu scire debet.

Secundum corollarium.

Ex officio doctorialis autoritatis in theologia, tenet doctor cognoscere, tenore preceptorum decalogi, nedum implicitate, sed explicitate et paratus esse debet reddere saltem doctrinaliter rationem, iuxta intellectum communem doctorum. Nec in contrarium excusatio ignorantie, proficere tali debet.

Tertium corollarium

Stat aliquem posse reputari vehementer et rationabiliter suspectum de heresi, dum dogmatizat doctrinam aliquam vel de ipsa dubitat, ubi vel quando aliquid similia faciens vel dogmatizans vel dubitans suspectus in fide nequaquam haberi deberet. Patet in eruditis, professoribus sacre scripture et sacrorum canonum, et in habentibus revelationem specialem, respectu non eruditorum rudium, atque simplicium et in prelatibus quibus a nemine est obligatio ista sciendi, nedum implicitate sed explicitate.

Quartum corollarium

Stat in hoc sacro Concilio constantiensi, reperi quosdam, que circa dilacionem reprobationis nove assertionum denunciatarum, in materia homicidii, pueri et infidiarum mortalium, nequaquam culpandi sunt, quam aliorum expectabant iudicium, ubi tamen non possunt alij de favora et suspitione pravitatis heretice vehementer, vllatenus excusari quoniam ad eos spectabat provisiōis modus et pondus huius negotij.

Autoritates pro primo gradu.

Augustinus ad hieronimum epistola. viij. distin. ix. decreti. Ego solis illis libris scriptoz. i. scriptozibus qui iā canonici appellant didici hūc timorē. honorēq; referre. vt nullū eoz scribēdo errasse audeā credere. Idē i epla ad hieronimū. Si ad sacras scripturas vl' causas. admissa fuerint vel officiosa mēdacia. qd in eis remanebit autoritatis? Que tandē de scripturis illis. sentētia profereť. cuius pōdere. i. scripture autoritate cōtentiose falsitatis cōteret improbitas? Idē eadē distinctōe de vnico baptis. libro. ij. Quis nesciat sanctā scripturā canonicāz tam veteris q̄ noni testamēti certis terminis suis cōtineri. eāq; posteriorib; oibus epoz lris ita pponi. vt de illa omnino dubitari z disceptari nō possit vtrū verū. vel vtrū rectū sit quicqd i ea scriptū pstitit esse. Epoz aut lras q̄ post cōfirmatū canonē. vel scripte sunt vel scribuntur z psermonē forte sapiētiore cuiuslibet in ea re peritioris z p alioz epoz grauiore autoritatē. doctiorēq; prudentiā z p concilia licere repbēdi si quid in eis forte a veritate deniatum est.

Nota descriptiōes

aliquas q̄ sequunt ex pmissis. Veritas catholica pōt describi. q̄ est veritas habita p diuinā reuelationē imediate vl' mediate. explicite in propria forma verborū. vel implicite in bona et certa consequentia.

Fides p habitu infuso describit. q̄ ē habitus supnaturaliter infusus inclinās ad credendū catholicis veritatibus Fides pro actu describit. q̄ est assensus verus et certus catholice veritatis ex infusa fide pueniēs. Fides p habitu acquisito sic describit cōformiter ad descriptiones q̄s dat phs de scia. arte et sapiētia. Q̄ est habitus verus z cert⁹ p auditū verbi xpī acquisitus si cut dicit apls q̄ fides est ex auditu. z auditus p verbū xpī. Et augusti. dicit q̄ p scripturā sacra fides saluberrima gignit. Dicitur verus. ad differētiā erroz. Cert⁹ ad differētiā opinionū. Adquisitus p auditū verbi xpī. ad differētiā sciētie. artis. sapiētie et intellectus. Fides p obiecto. q̄nq; dicit ipa ppositio credita. vel aggregatio multozum credibiliū seu veritatū catholicarū

vt hic. Nec est fides catholica rē. Q̄nq; dicitur ipa res significata p propositionē creditā seu catholicam. Et ita nulla res est q̄n possit cadere sub fide. Q̄nq; dicit ipa ratio credēdi. et hec vna est oim credibiliū. scz autoritas prime veritatis reuelātis q̄ nūc videtur in enigmate. Et sub hac ratioe dicit fides argumentū nō apparentiū. Secus erit dū videbimus facie ad faciē. Veritas imprinēs ad fidē est que necsequit nec repugnat ad catholicas veritates. Veritas sapiēs fidē est veritas p̄tinens aliqd vel aliqd que sunt pprie de fide. cū aliquo vl' aliquib; adiunctis que non prinēt ad fides seu catholicā veritatē. Et opposita falsitas dicit sapiēs heresim. si id quod adiunctus est sit tale quod nō possit vel debeat ratiōnabiliter negari q̄uis nō sit de fide.

¶ Finit.

De terminatio in

Concilio constantiensi.

Ecclesia vel generale Conciliū dum dicitur aliqua regitiua. ecclesiā concernentia. Papa nō est sic supra iura positiva q̄ possit sic pro libito disponere dissoluere: talia dictata p ecclesiā. eo modo et intentiōe. q̄ bus dictata. conclusaq; sunt. Ecclesia vel generale conciliū q̄uis nō possit tollere plenitudiez p̄t̄s papal. a xpo supnaturaliter z misericorditer collate. pōt m̄ vsu ei⁹ limitare sub certis regulis ac legibus in edificationē ecclesie. Et in hoc est tot⁹ ecclesiastice reformatiōis stabile fundamentū.

Incipit tractatus

magistri Johānis de Berson. de protestatione circa materiam fidei contra hereses diuersas.

Prologus

Protestatio seu reuocatio generalis/aut cōditionalis/ q̄ querit nōnunq; assumi tāq; velamē iniquitatis/ z ad excusandas excusatiōes in peccatis/ p̄sertim ab hereticis. p̄posuimus declarare sub aliqb; cōsideratiōib;. qd protestatio generalis. qd cōditionalis reuocatio iuuat vel iportat. maxime dū in h sacro Cōstā. cōcilio/ sentim⁹ q̄ hereses vt cācer serpūt. z sub b̄mōi protestatiōib; delitescere q̄rūt/ iūctis p